

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010216
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4616010216.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného F. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora Topoľčany (ďalej len prokurátor) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 07.09.2016, sp. zn. 3T/22/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 08.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku s poukazom na § 317 odsek 1, veta druhá Trestného poriadku a z dôvodu uvedeného v § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 285 písmeno b/ Trestného poriadku obžalovaného

F. A. , narodeného XX. XX. XXXX v F., trvale bytom O. X., nezamestnaný, slobodný, v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch č. Pv 129/2016 z 23.06.2016 pre skutok v nej právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 02.02.2016 v presne nezistenom čase si v obci J. na Z. R. prisvojil 1 ks notebook zn. Lenovo g 770, uhlopriečka 17,3" čiernej farby, 500 GB, výrobné číslo S/N: CB14317689, patriaci poškodenému T. A., ktorý mu dňa XX.XX.XXXX na základe ústnej dohody v obci J. na Z. ulici XXX požičal, avšak ani po viacerých ústnych výzvach požičaný notebook poškodenému nevrátil, čím poškodenému T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 300,- eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku poškodeného T. A., narodeného XX.XX.XXXX v K., trvale bytom J., Z. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný F. A. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že:

dňa 02. 02. 2016 v presne nezistenom čase si v obci J. na Z. ulici prisvojil 1 ks notebook zn. Lenovo g 770, uhlopriečka 17,3" čiernej farby, 500 GB, výrobné číslo S/N: CB14317689, patriaci poškodenému T. A., ktorý mu dňa 01. 02. 2016 na základe ústnej dohody v obci J. na Z. ulici XXX požičal s tým, že mu ho najneskôr dňa 02. 02. 2016 vráti, avšak ani po viacerých ústnych výzvach požičaný notebook poškodenému nevrátil, čím poškodenému T. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Z. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 300,- eur,

Za to mu uložil:

- podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov,
- podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,
- podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 40 mesiacov,
- podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto Nad Váhom zo dňa 27.05.2016, spisová značka 2T/185/2014, a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.11.2014, spisová značka 2T/87/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.03.2015, spisová značka 23To/7/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenému T. A., narodenému XX. XX. XXXX v K., trvale bytom J., Z. XXX/XX škodu v sume 300 eur.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, napadol prokurátor. V písomnom vyhotovení odvolania poukazoval na porušenie § 42 ods. 2 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/185/2014, zásady ukladania súhrnného trestu a zdôraznil, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil dňa 02.02.2016, teda po vyhlásení rozsudku OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/87/2014 dňa 14.11.2014 v spojení s uznesením KS Trenčín sp. zn. 23To/7/2015, ktorý síce bol zrušený rozsudkom tohto súdu pod sp. zn. 2T/185/2014, avšak nejedná sa o súbeh trestných činov, ale o recidívu. Z toho dôvodu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku (neuvádza, že len vo výroku o treste) a uloženia samostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a odôvodnený vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí:

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri zistení len priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a nezistenej poľahčujúcej okolnosti uložiť obžalovanému podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,
- obžalovaný požiadaval o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, prostredníctvom obhajcu navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a práve na základe zistenia takýchto chýb zistil, že odvolanie je dôvodné i keď z iných dôvodov než boli vytýkané.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu, ktoré boli zakomponované do zákona. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Odvolací súd skúmajúc napadnutý rozsudok z hľadísk, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania zistil dôvod uvedený v § 371 odsek 1 písm. i/ Trestného poriadku, pretože napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a to ako prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Súd I. stupňa síce správne zistil, že vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené v obžalobe, pochybil len v tom, keď z nich vyvodil právny záver o tom, že napĺňajú formálne znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Tohto trestného činu sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 8 Tr. zák. trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z hľadiska právnej teórie je nutné rozlišovať jednotlivé spoločenské vzťahy z hľadiska toho, ktorú oblasť pokrývajú. Pre trestnoprávne vzťahy je základným predpokladom protiprávnosť zavineného konania určitého trestnoprávne zodpovedného subjektu, ktoré dosahuje závažnosť aspoň prečinu. Tieto základné kritériá odlišujú trestnoprávny vzťah od iných vzťahov predovšetkým občianskoprávných.

V prípade trestného stíhania je konanie určitého páchatela definované vo forme skutku, pre ktorý je začaté trestné stíhanie a následne vznesené obvinenie. Jeho základné náležitosti sú uvedené v § 199 ods. 3, § 206 ods. 3 Tr. por. a tieto musia vyjadrovať okrem znaku protiprávnosti aj znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona. Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Ak tieto podstatné náležitosti skutok neobsahuje, nemôže sa jednať o trestný vzťah a teda o trestnoprávny skutok.

Odvolací súd dôsledným preskúmaním skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora zistil, že tento obsahuje popis občianskoprávneho vzťahu, ktorý vznikol medzi dvomi subjektmi a to obžalovaným a poškodeným T. A., ktorý má svoj právny základ v záväzkovom vzťahu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Rozborom popisu skutku uvedeného v obžalobe možno konštatovať, že v ňom absentuje vyjadrenie znaku protiprávnosti v zmysle § 8 Tr. zák. vo vzťahu k § 213 ods. 1 Tr. zák. a popisuje vznik určitého nároku poškodeného A. voči obžalovanému vo forme vrátenia požičanej veci. Vôbec z neho nevyplýva znak protiprávnosti v zmysle teórie trestného práva hmotného a úmysel obžalovaného prisvojiť si zverenú vec. Takýto úmysel nie je možné vyvodiť z popisu, ktorý obsahuje skutok uvedený v obžalobe, ktorý je tak potrebné považovať za neúplný a nesprávny. Na to, aby bolo možné určitý skutok podriaďiť pod skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. musí byť priamo v skutku konštatované, že páchatelovi bola určitá vec zverená a tento po jej zverení si ju úmyselne prisvojí a takýmto činom spôsobí na cudzom majetku malú škodu.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah je možné konštatovať, že v popise skutku uvedeného v obžalobe resp. v napadnutom rozsudku je opísaný bežný občianskoprávny vzťah typu „požičania veci“, ktorý riešia ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý však nemožno automaticky (paušálne) považovať za „zverenie vecí“ v zmysle trestného práva hmotného, pretože nie každé disponovanie vecou proti príkazu toho, kto ju zveril sa môže považovať za spreneveru.

Zo spisu z výpovede poškodeného vyplýva, že obžalovanému notebook požičal s tým, že sa ústne dohodli, že mu ho vráti najneskôr dňa 2.2.2016, čo však obžalovaný nedodrжал. Skutočný dôvod jeho

nevrátenia obžalovaný nevysvetlil, z dôvodu, že nevy povedal. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci - skutku opísaného v obžalobe - sa jedná o nedodržanie zmluvného záväzku, za ktorý je vylúčená trestnoprávna zodpovednosť (napr. čl. 17 Ústavy SR), a ktorého právne riešenie nie je v rovine trestnoprávnej ale v rovine občianskoprávnej (zásada ultima ratio).

S poukazom na hore uvedené právne úvahy, zistil dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a pretože boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu uvedeného v § 285 písm. b/ Tr. por., pretože skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom.

S poukazom na tento právny záver odvolací súd poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody obligatórne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).